

נוסח תימן

שילובים

זמני פניסת וציאת השבת

פניסת	ציאת
17:49	16:51
17:55	16:57
18:01	17:03
18:07	17:09
18:12	17:15

מפטים

לפי זמן ת"א.
לזמן ירושלים יש להוסיף
15 דקות לכניסת השבת.
לזמן חיפה להוסיף 9
דקות לכניסת השבת.

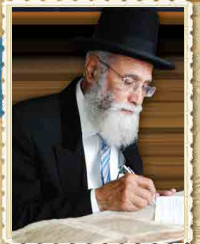
ירחון לחדש שבת התשע"ז ליצירה בשכ"ח לשטרות
העורך: שמואל מחפוד יצ"ו כתובת המערכת: רחוב הגר"א ו, רה"ע

מז"ד הגאון המהולל הרה"צ שלום נגד שליט"א

לחדש את פני הנהגות הדיונה והמדכדכת, עמדו ותקנו 'יום לאכילת פירות', סמל להשתתפות האדם בשמחת האילנות. אור לטו"ב בשבת מתכנסים בבית המדרש, ונכבדי העדה עם ילדיהם ונכנסים, והנרות דולקים, והשלחנות מכסים במפות צחורות, ופרחים וצמחים מבשמים במי ורדים, ובכדי יין משני המינים, לבן ואדום, הלבן מציין את התנומה והשלכת של עולם הצומח, ואלו האדם הוא אות מבשר ליקצת הצומח, לפריחה ולגדול עם התגברות כח החמה המתחילה בט"ו בשבט. איתני הטבע קור וחס חרף וקניץ נאבקים כאלו זה בזה, ומלכות נוגעת בחברתה עד שמנצח האדם, ומלכות האביב יורדת לעולם. כך אתם ילדי ישראל הטהורים והקדושים, אתם האביב של עם ישראל ואתם האגוז של העם היהודי, על ידי חסונכם וכחכם בתורה ובקיום המצוות ונתן האביב לעולם כלו עד ביאת צדק אמן.

מצבר רבוא

"כי האדם עץ השדה"

בנים יקרים, נמצאים אנו בחדש שבט, אשר בו יש חג הנקרא 'ראש השנה לאילנות'. מה חשיבותו לנו כילדי ישראל הטהורים? אומר המדרש: "אל גנת אגוז ירדתי, אמר רבי יהושע בן לוי, נמשלו ישראל כאגוז. מה האגוז נגזזת ונחלפת ולטובתה היא נגזזת, למה שהיא מחלפת כשער הזה שנגזז ונחלף, כך כל מה שישראל נגזזין מעמלן ונותנין לעמלי תורה בעולם הזה, לטובתן הן נגזזין ונחלפין להם, ומרבין להם עשר בעולם הזה ושכר טוב לעולם הבא. רבי יהושע דסכנין בשם רבי לוי אמר, מה הנטיעות הללו אם את[ה] מכסה שרשיהם בשעת נטיעתן הן מצליחות, ואם לאו אינן מצליחות, אבל האגוז הזה אם את[ה] מכסה שרשיו בשעת נטיעתו אינו מצליח, כך ישראל מכסה פשעיו לא יצליח... רבי עזריה אמר, תרתי. מה אגוז זה עצו משמר פרוי, כך עמי הארץ שבישראל מחזיקין בדברי תורה, הדא הוא דכתיב (משלי ג, יח) עץ חיים היא למחזיקים בה. ואמר חורי, מה אגוז זה אם נופל לתוך הטנפת את[ה] נוטלו ומורקו ושוטפו ומדיחו והוא יפה לאכילה, כך כל מה שישראל מתלכלכין בעונות כל ימות השנה, בא יום הכפורים ומכפר עליהם. מה אגוז זה שחוק לתינוקות ושעשוע למלכים, כך הן ישראל בעולם הזה על ידי עונות, דכתיב (איכה ג, יד) הייתי שחק לכל עמי וגו', אבל לעתיד לבא והיו מלכים אמניך (ישעיה מט, כג).

צבר הסורר

ג'עלה

בחדש זה חל יום ט"ו בשבט שבו נוהגים חלק מקהלות ישראל לערוך סעודה אשר כוללת קליות ופירות מיבשים. אבותינו הקדושים בתימן לא נהגו לערוך סעודה זו ורקא ביום זה, משום שנהגו לאכל קליות ופירות במשך כל השנה בשבתות, במועדים, בשמחות וכדומה. וראו את דברי הר"ג יוסף קאפח זצ"ל בספרו "הליכות תימן": "מגישים את הגעלה. ראש המשפחה או עקרת הבית, מחלק מנות לכל אחד מבני הבית. בבתים בינוניים נותנים לפני כל אחד ואחד מלא כף אחת "קלא" - פולים קלויים - או עטר קלוי, פלח רמון, שלשה אגוזים, שני תפוחי עץ, לימון מתוק אחד, כשבע משמם, שני פלחי אתרוג, שני אפרסקים, שני גזר, כל פרי מהם בתקופתו. עשירים מרבים יותר, ועניים מגישים פחות. ראש המשפחה מברך "בורא פרי העץ" וכל בני הבית עונים אחריו אמן.

מעתה נתנה הרשות, וכל אחד מברך "עץ" ואחר כך "אדמה" ואחר כך "שהכל". הנכרים מברכים בקול רם והנקבות בלחש. לפני ראש המשפחה מגישים בקבוק יין או ערק וכן קערה של "שויה" (בשר, צלי אש), שותה ומקנח בנתח צלי, מוזג כוסית לעקרת הבית כפי הרגלה, ולבניו - הגדול לפי דולו והקטן לפי קטנו. לבנות אין נותנים יין, גם בנים קטנים אין שותים יין. מרגלא בפייהם אמרתו של הרמב"ם "הדבש והיין רע לקטנים ויפה לזקנים" (הלכות ידעות פרק ד' הלכה י"ב).

לאחר שאוכלים שעה קלה בניחותא - שרים שיר אחד או שנים משירי שבת. שירי ליל שבת אינם מושרים כרגיל על ידי שנים, אחד אומר ואחד עונה, אלא כל המסבים שרים אותם יחד, גדולים וקטנים, במקהלה אחת. בשעה זו בוקע קול הרנה והשירה מכל בית יהודי.

דבר אחר, אל גנת אגוז ירדתי, מה אגוז זה האבן שוברו, כך תורה קרויה אבן ויצר הרע קרוי אבן. אמר רבי לוי, משל למה הדבר דומה, למקום ארימון שהוא משבש בגיסות, מה עשה המלך? הושיב בו כוסטרנינים בשביל לשמרו, כדי שלא יקפח לעוברים ולשבים, כך אמר הקב"ה, תורה קרויה אבן ויצר הרע קרוי אבן, תהא האבן משמר האבן. דבר אחר, מה אגוז זה השק מלא אגוזים בנדך אתה נותן לתוכו כמה משמשים כמה חרדלים והן מחזיקין, כך כמה גרים באו ונתוספו בישראל. דבר אחר, אל גנת אגוז ירדתי, זה העולם. לראות באבי הנחל, אלו ישראל. לראות הפרחה הגפן, אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות. הנצו הרמנים, אלו התינוקות שיושבין ועוסקין בתורה ויושבין שורות שורות כגרעיני רמונים (מדרש רבא שיר השירים).

האר"י (ר' יצחק לוריא אשכנזי) מצפת, על כל גוריו וחבריו אנשי הערוגה והכסופים

מאכלות תימן

מנפלאות מארי סלימאן

מבסס על פי הרב יחיאל גמליאל, ויצא לאור בעזרת ה' בקרב בספר "אגדות תימן".

בצפון תימן היה יהודי צדיק, ענו, ישר ותמים, ושמו מארי סלימאן. תורתו היתה אמנותו, אך מאחר שהיה מטפל במשפחה, היה מוכר לעבד קדי לפרנס את משפחתו. במקצועו היה רצען, והוא חלק את ימיו כך: ביום ראשון, שני ושלישי היה עובד לפרנסת משפחתו, והיה מרויח בשלשת הימים פרנסת כל השבוע עד יום ראשון הבא. ויתר השבוע, בימים רביעי, חמישי, ששי ושבת היה עוסק בתורה ביום ובלילה, ולא פסיק גרסא מפמיה, והיה מוכר כבעל מופת. במקום שהיה גר בו, היתה שכונה של ישמעאלים שאסור לאיש זר להכנס לתוכה. אבל למארי סלימאן שהיה מוכר כאיש צדיק וענו, היה מתר להכנס לשכונה, מפני שרב עבודתו היתה בבתיים של המזמינים אצלו עבודה. יום אחד נכנס לשכונה כהרגלו לעבודה, וראה אותו ישמעאלי צעיר בתוך השכונה שלהם. הישמעאלי התמלא חמה, והתחיל לקלל את מארי סלימאן על שהוא נכנס לתוך השכונה. רץ אליו ושפף עליו דלי מים ואמר לו: "אתה לא יודע שאסור לזר להכנס לשכונה, ואתה יהודי מעז להכנס? עזב מיד את השכונה, ואם לא, אעשה בך שפטים". אמר לו מארי סלימאן: "כן אדוני, אתה צודק, אני יוצא מהשכונה". מארי סלימאן הוציא את המרצע שלו, תקע אותו באדמה, והלך לביתו. הישמעאלי נסה ללכת, והנה הוא שתול באדמה ואינו יכול לזוז. התחיל לצעק: "הצילו אותי, אני לא יכול לזוז מהמקום". לקול הצעקות של הישמעאלי התקבלו השכנים לראות למה הוא צועק. כשראו אותו עומד כמו בול עץ, נדהמו ואמרו לו: "מה עשית? אמר להם: "לא עשיתי כלום, רק כשהיהודי נכנס לשכונה גרשתי אותו". אמרו לו: "מגיע לך, אתה לא יודע שהיהודי צדיק וקדוש, ואף אחד לא מונע אותו מלהכנס לשכונה?". הלכו אל מארי סלימאן ושאלו אותו מה עשה לו הישמעאלי. אמר להם: "הוא גרש אותי מהשכונה שלכם. אמרתי לו שזו זכותו, עזבתי והלכתי". אמרו לו: "אתה יודע שהוא תפוס באדמה ואינו יכול לזוז"? אמר להם: "אינני יודע". אמרו למארי סלימאן: "אנחנו מבקשים את סליחתך ומתחננים לפניך שתבא לשחרר אותו והוא יבקש ממך סליחה ולא יחזר על הטעות שלו". המארי נעתר לבקשתם, שחרר את המרצע מתוך האדמה והישמעאלי הצעיר השתחרר. מארי סלימאן התפרסם ברבים כבעל מופת. שבת אחת הזמינו אותו להתארח

במקום אחר שהוא רחוק ממקום מושבו, ועל פן הלך להתארח מיום ששי עד יום ראשון. הגנבים נצלו את העדרו ופרצו אל ביתו של מארי סלימאן וגנבו עורות שהערים הביאו אליו לעשות מהם תרמילים ונודות של מים. ביום ראשון הגיע מארי סלימאן לביתו וראה שהוא פרוץ, וגם גנבו את העורות שהיו בבית. הוא קרא לשיף של העיר והראה לו שהגנבים פרצו את ביתו וגנבו את העורות של האנשים, ואין לו אפשרות לקנות אחרים במקומם. - "מה אתה רוצה שאעשה"? שאל השיף. - "אני רוצה שתזמין את כל תושבי העיר לאספה כללית, ושם תראה מה אני עומד לעשות", אמר מארי סלימאן לשיף. - "אני אכריז על אספה כללית למחר בצצהריים" אמר השיף. הוא שלח את הכריז הנקרא 'דושאן', להכריז כי השיף אבן סייף מודיע על אספה כללית מחר בצצהריים וכל תושבי העיר מזמנים לבא, ומי שלא בא לאספה הוא הגנב. למחרת התאספו כל תושבי העיר כמצות השיף, ובנוכחות כלם שאל השיף את מארי סלימאן: "מה אתה רוצה שאעשה"? אמר לו מארי סלימאן: "אינני רוצה שתעשה כלום, אלא אני הבאתי את כלי המים שלי שאני שותה ממנו, אני אמזג מים בכוס ואשפה בפני כל הנוכחים, ואחרי שאשפה אני רוצה שכל הנוכחים ישתו מהכוס שלי". ומארי סלימאן מזג מים לכוס ושתה ממנו, ואמר: "כל מי שיועד שהוא לא הגנב, ישתה, ואני אחראי שלא יקרה לו שום דבר". היות וכלם יודעים שמארי סלימאן הוא בעל מופת, לא העזו אף אחד מרב פחד לנגע בכוסו. השיף אבן סייף הכריז בקול ואמר: "אני נותן לכל הנוכחים זמן למחר בשעה זו. אם הגנבים יחזירו כל מה שלקחו מהבית של מארי סלימאן - טוב, ואם לאו, אני מודיע לכם שכל תושבי העיר ישתו מהמים של מארי סלימאן אפילו אם מותו בלם". מארי סלימאן הסכים עם דברי השיף, ודחו את הדיון למחרת. עוד באותו הערב החזירו הגנבים את כל מה שלקחו מביתו של מארי סלימאן, והשאירו את הכל ליד הדלת של הבית וברחו, כדי שלא יראה אותם מישהו יודיע לשיף מי הם הגנבים. מארי סלימאן קם בבקר, פתח את הדלת וראה שהגנבים החזירו את כל מה שגנבו. הוא הודיע זאת לשיף, והודה לו על עזרתו למען החזרת הגנבה.

האכה ומהא

אכילת הילדים בסעודות מצוה

מנהגים רבים נהגו בחמי ישראל בסעודה, וכלם משים דרך ארץ והנהגה הראויה לאדם. ומהם, שלא יכניס לתוך פיו פרוסה בגדל ביצה בבת אחת, וכן לא ישתה כוסו בבת אחת, שאם עשה כן, הרי זה נקרא גררן. כך, כאשר היו הולכים הילדים עם הוריהם לסעודות המצוה, היו נוהגות הנשים הצנועות להאכיל את בניהם בבית, לפני שילכו לסעודה, וזאת בכדי שלא יביטו את ההורים אם ינהגו ברעבתנות. בסעודה עצמה, נהגו שכל אחד מברך על כל מיני הפרות והקליות לפי הסדר, "בורא פרי העץ", "בורא פרי האדמה", "שהכל נהיה בדברך". גם כאן, אין הילדים מברכים בתחלת הסעודה, אלא לאחר שכל מי שגדול מהם ברח בתחלה. (ערכת שלחן)

פיצוח וששסוש

חפשו בתוך התפוזת את שמונתיהם של הקליות והפרות ובכללם הקליות שהיו מגשים בשעת ה"ג'עלה", הקיפו בתוך התפוזת, שלחו ואולי תזכו...

- עטר (=אפנה), קלא (=פול), זביב (=צמוקים), תנפאש (=פופוקרו), גלגלאן (=שוקשום), תמרם, טרוש (=שעורה), לוז (=שקדים), ממשקים, בטנים, אגוזים, פיסטוקים.

ג	ת	מ	ר	י	ב	א	ת	ל	כ	ג	פ	ז	ח	ה	ט	ר	ו	ד	א	
ט	ל	ש	ל	נ	צ	ל	נ	ו	ח	י	ב	ז	ב	ז	י	ז	ט	ר	ג	
ר	ב	ג	ז	ק	ל	א	פ	ד	ס	ב	ט	י	מ	ל	י	פ	ש	ד	ו	
ו	נ	ז	ל	ב	ל	פ	א	ט	ת	ד	ת	י	ט	ח	ו	ב	ק	ל	ז	
ח	ק	פ	ש	ג	ש	ג	ו	ש	מ	ב	ר	ב	ק	ז	י	ז	י	ב	ז	ש
פ	ד	ר	ל	ק	ז	ק	ז	ש	ח	ח	מ	ס	ב	צ	ש	א	ז	ל	ק	ר
ז	ח	ג	ב	צ	י	ל	ד	ז	ת	ב	י	ב	ק	ו	ר	פ	ו	ז	ק	
ר	ו	ז	ה	ס	ש	ג	ש	ו	ז	נ	ז	ד	ק	ר	ת	ש	ו	ג	ר	
י	ק	ל	ט	ו	נ	פ	מ	ש	י	ר	פ	ק	ל	ט	ג	ל	ג	ש	א	
ר	מ	ר	ש	ו	מ	ש	מ	י	ש	י	ר	א	ט	ב	א	ל	ק	ל	ש	
מ	ג	ל	ג	ל	ק	ל	ב	ר	ש	ע	ר	ו	ח	ז	ב	י	ד	ט	א	
ת	נ	פ	א	ש	י	ו	נ	ת	ה	מ	ת	ו	ק	מ	י	נ	ט	ב	ס	
ב	ט	נ	י	ב	ג	ו	ה	ע	מ	ו	ש	ל	מ	ה	מ	ח	פ	ו	ד	
מ	ש	מ	ש	י	ר	ב	נ	י	ה	מ	ש	מ	פ	י	ס	ט	ו	ק	י	

הזוכה לחדש טבת הילד הנעים אביתר חרף הי"ו בין הפותרים נבונה יגדל מבואש מפאר, את הפתרונות יש לשלח לשמואל מחפוד - הגר"א 1 ראש העין. נתן לממש את הזכיה ב"נוסח תימן" ביריבאים 26 בני ברק.

סט כיסויים לטלית ותפלין

מבחר ענק של עשרות דוגמאות כיסויים בשלל צבעים, כולל כיסוי גילון.

במחיר של: 39 ש"ח
במקום: 100 ש"ח
המבצע מוגבל ללקוחות פרטיים ולא למשקמים ולחורשי שבט הדתע"ו בלבד. עד גמר המלאי.
* ספרים * טליתות * דיסקים * לבוש תימני * גריל לפיתות * פלטה מתקפלת לטבת ועוד.
רחוב ביריבאים 26, בני-ברק א' ה' 10:00-21:00, יום ו' 9:00-13:00
טל: 03-6781444 יידי: 053-3336661 www.nosachteiman.co.il

טבת וטבת